

Tydzień z Maryją

Nr 38/2025 (345)

XXXIII Niedziela Zwykła

16.11.2025

Karolina Kózkówna

– wspomnienie 18 listopada

Karolina Kózkówna urodziła się w Wał-Rudzie 2 sierpnia 1898 roku, jako czwarte z jedenaściorga dzieci Jana Kózki i Marii Borzęckiej.

Na początku pierwszej wojny światowej, w dniu 18 listopada 1914 roku szesnastoletnią Karolinę uprowadził z domu do pobliskiego lasu carski żołnierz. Po nierównej walce w obronie swojej godności i niewinności, dziewczyna zginęła męczeńską śmiercią. Jej zmasakrowane zwłoki znaleziono na skraju lasu 4 grudnia 1914 roku. W lesie, w miejscu odnalezienia zwłok usypano kopiec z kamieni z dębowym krzyżem i marmurową tablicą pamiątkową. W pogrzebie Karoliny, w niedzielę 6 grudnia 1914 roku uczestniczyło około trzech tysięcy osób, mimo że we wsi mieszkało tylko kilkaset. Pogrzeb stał się manifestacją patriotyczno-religijną okolicznych mieszkańców przekonanych, że uczestniczą w pogrzebie męczennicy. W 1917 roku przy udziale biskupa Leona Wałęgi, ekshumowano szczątki zmarłej i w metalowej trumnie z cmentarza parafialnego przeniesiono je do grobowca przy kościele w Zabawie.

Dnia 10 czerwca 1987 roku papież święty Jan Paweł II ogłosił nastolatkę błogosławioną i przeniesiono jej relikwie z kościelnego przedsionka do sarkofagu pod mensą głównego ołtarza kościoła Trójcy Przenajświętszej - Sanktuarium błogosławionej Karoliny.

W lesie, w którym dziewczyna uciekała przed atakiem rosyjskiego żołnierza, wytyczono szlak męczeństwa Karoliny Kózki, biegnący z miejsca, gdzie stał dom rodzinny błogosławionej, do miejsca jej męczeństwa. Dnia 18. każdego miesiąca gromadzą się tu wierni i pielgrzymi by uczestniczyć w poprowadzonej szlakiem drodze krzyżowej z czternastoma stacjami, na których czytane są fragmenty z biografii błogosławionej Karoliny oraz rozważania nawiązujące do jej życia i postawy.

Dom rodziny Kózków nie przetrwał do obecnych czasów - w jego miejscu wznosi się kaplica z muzeum.

Błogosławieństwo Aaronowe

Błogosławieństwo Aaronowe to starożytna formuła błogosławieństw, które Mojżesz przekazał Aaronowi, aby pobłogosławić lud Izraela. Jest to najstarszy zachowany fragment Biblii, zapisany na srebrnych zwojach, datowany na ok. 600 r. przed Chrystusem.

Błogosławieństwo ma układ trynitarny - trzy błogosławieństwa rozpoczynające się od słowa „Niech”.

Pierwsze: „Niech ci Pan błogosławi i strzeże”, czyli niech Bóg obdarzy cię szczęściem i chroni przed niebezpieczeństwami.

Drugie: „Niech Pan rozjaśni nad tobą swoje oblicze i będzie ci łaskawy” - przepiękna metafora, przywołująca na myśl ciepło, życzliwość, a nawet „Boży” uśmiech, czyli wszystko co przynosi nadzieję i podnosi na duchu.

I trzecie: „Niech Pan zwróci na ciebie swoje oblicze i niech cię obdarzy pokojem”.

Dziś lud Boży otrzymuje to błogosławieństwo w synagogach na całym świecie, a w liturgii Kościoła katolickiego udzielane jest w dzień Nowego Roku.

Warto jednak wprowadzić je także do liturgii domowej, na przykład urodzin czy ślubu, a także błogosławić siebie nawzajem i swoje dzieci.

Z liturgii Mszy świętej - Ewangelia (Łk 21, 5-19)

Patrząc na Świątynię Jerozolimską było co podziwiać. Historyk żydowski, Józef Flawiusz opisuje ją jako monumentalną budowlę. Z daleka wyglądała jak olbrzymia śnieżna góra, ponieważ była wykonana z olbrzymich głazów liczących po kilkanaście ton białego marmuru. Podobno na frontonie była płaskorzeźba ze szczerego złota ukazująca winną latorośl. Jedna kiść winogron była wysokości dorosłego człowieka. Kiedy słońce rano padało wprost na tę przednią ścianę, ten złoty emblemat rzucał połyski, że trudno było na nią patrzeć. Oczy były porażone, tak jakby patrzyły prosto w Słońce. Jezus jest świadkiem, jak ludzie podziwiają świątynię i mówi rzecz nieoczekiwaną: „Z tego, na co patrzycie, nie zostanie kamień na kamieniu” (Łk 21, 6). Dlaczego Jezus chciał odebrać ludziom ten podziw? O co Mu chodziło?

Musimy przestać pokładać nadzieję w tym, co zewnętrzne, nawet jeśli to służy na chwałę Boga, a odnaleźć samego Boga i zawiązać z Nim relację. Wydaje się, że właśnie na tym polega problem z wiarą wielu chrześcijan, którzy odchodzą od Pana Boga – że ich kontakt z Bogiem był oparty na tym, co jest dodatkiem, na tym, co służy chwale Boga, na rytuałach, na samych zwyczajach, może też na pięknie wewnątrz świątynnych, a nie na samym Bogu.

Źródło: <https://diecezjabielsko.pl/2022/11/20/33-niedziela-zwykla-rok-c/>

Czas przeczytać Biblię

Księga Sędziów

Księga ta dotyczy bardzo długiego czasu, obejmującego ponad 200 lat i opowiada nie o sędziach w naszym rozumieniu, ile o bohaterach Izraela.

Pierwszym sędzią była, co zaskakujące kobieta - Debora, mająca duży wpływ na Neftalego, przywódcę plemienia. Warta zapamiętania jest również Jael, która zabija wodza wrogiej armii, oszustwem zwabiwszy go do swego namiotu.

Najstynniejsi bohaterowie to Gedeon i Samson - dwóch wielkich wodzów, z których jeden był obdarzony nadzwyczajnymi zdolnościami wojskowymi, drugi - wręcz nadludzka siłą. Gedeon zaledwie z 300 ludźmi pokonał armię Madianitów. Natomiast Samson, którego imię znaczy „człowiek słońca” musiał stawić czoła Filistynom. Mimo ofiarowania się Panu, zakochał się w Filistynie Dalili, której udało się poznać tajemnicę siły Samsona. Gdy obcięta mu we śnie włosy, Samson stracił błogosławieństwo Boga, a Filistyni boleśnie go okaleczyli. Gdy zrozumiał swój błąd odnowił śluby i Pan znów przywrócił mu siły. Wówczas dokonał zemsty na nieprzyjaciółach.

Źródło: F. Tartaglia, *Czas przeczytać Biblię*, Wyd. św. Stanisława BM, 2019.

Święto Ofiarowania NMP – 21 listopada

Święto Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny nie jest zbyt dobrze znane, ani popularne nawet wśród wierzących, w przeciwieństwie do większości innych świąt związanych z Matką Jezusa. Jej rodzice przez wiele lat nie mogli mieć dzieci, więc święta Anna przysięgła, że gdy urodzi, ofiaruje dziecko Bogu. Gdy więc w ich życiu pojawiła się mała Maryja, a byli wtedy już w podeszłym wieku, to gdy ich córeczka miała 3 lata zanieśli ją przed swoją śmiercią do świątyni jerozolimskiej, tworząc tym samym Ofiarowanie NMP. Najświętsza Maryja Panna spędziła tam dużą część swojego życia.

Ofiarowanie wywodzi się ze starotestamentowej tradycji żydowskiej, w której był zwyczaj, że rodzice zabierali swoje dzieci przed piątym rokiem życia do świątyni jerozolimskiej, gdzie kapłan miał ofiarować je Panu. Był to rytuał bardzo podobny w swojej formie do tego, co obecnie znamy jako chrzest.

O rozpamiętywaniu śmierci

1. Bardzo szybko będzie tu po tobie, popatrz więc trochę inaczej na swoje istnienie. Człowiek dzisiaj jest jutro już go nie widać.

Gdybyś miał czyste sumienie, nie bałbyś się tak bardzo śmierci. Lepiej unikać grzechu niż uciekać od śmierci. Dzisiaj jeszcze nie jesteś gotowy a co będzie jutro? Jutro niepewne, skąd wiesz, czy będziesz miał jakieś jutro?

2. Długie życie nie zawsze ulepsza człowieka, a często tylko zwiększa rozmiar winy.

Gdybyśmy choć jeden dzień dobrze przeżyli na świecie! Niektórzy liczą sobie lata od nawrócenia, ale jakże często lichy jest plon tego czasu.

3. A kiedy nadejdzie już ta ostatnia godzina, zaczniesz zupełnie inaczej patrzeć na całe swoje minione życie i będziesz żałował, żeś był tak niedbały i tak słaby.

4. Nie odkładaj spraw zbawienia na nieokreśloną przyszłość. Lepiej zawnoczuć przewidywać i póki czas dobrze czynić. Jeśli ty sam nie troszczysz się o siebie, ktoś potem zatroszczy się o ciebie? Teraz są dni zbawienia, teraz właśnie pora. Przyjdzie czas, że zapragniesz mieć choć jeden dzień, choć jedną godzinę na poprawę, a nie wiesz czy otrzymasz.

Źródło: Tomasz a' Kempis, *O naśladowaniu Chrystusa*

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 17.11.2025 – św. Elżbiety Węgierskiej	
7:00	+ Za śp. Jacka Piątkę
Wtorek – 18.11.2025 – bł. Karoliny Kózkówny	
18:00	+ Za śp. Petronelę i Wojciecha Checko
Środa – 19.11.2025 – bł. Salomei	
7:00	+ Za śp. Janinę Kuchtę
20:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Klubu Seniora z Masłomiącej
	O zdrowie, błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla pewnej rodziny
	W podziękowaniu za pomyślną operację dla personelu medycznego Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie
	+ Za śp. Władysława i Edmunda Socha oraz zmarłych z rodziny
	+ Za śp. Teresę, Zbigniewa Sienko
	+ Za śp. Jolantę Boroń
	+ Za śp. Artura Sarnat
	+ Za śp. Wojciecha Jasek
	+ Za śp. Janinę Wywiat
	+ Za śp. Helenę Gurbiel
	+ Za śp. Tadeusza Zasadę
+ Za śp. Adama Sobotę	
Czwartek – 20.11.2025 – św. Rafała Kalinowskiego	
18:00	+ Za śp. Krzysztofa, Wojciecha i Mieczysława Jasek
Piątek – 21.11.2025 - Ofiarowanie NMP	
7:00	+ Za śp. Janinę Kuchtę
18:00	Msza święta listopadowa za zmarłych
Sobota – 22.11.2025 – św. Cecylii	
7:00	+ Za śp. Reginę Calik w 19. rocznicę śmierci oraz zmarłych z rodziny Calik i Janas
18:00	W intencji Orkiestry „ECHO”
Niedziela – 23.11.2025 – Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata; św. Klemensa I; św. Kolumbana	
7:00	W intencji wszystkich parafian
9:00	+ Za śp. Barbarę Pabin oraz dusze w czyścisku cierpiące
10:30	+ Za śp. Jana Żurka
12:00	Dziękczynna w 18. rocznicę urodzin Mikołaja Stocha
18:00	+ Za śp. Jana Kmitę w 15. rocznicę śmierci i żonę Stanisławę

Z cyklu „Kraków mniej znany”

Miłości Marszałka (cz. 1)

Miał ich wiele, między innymi: kobiety, swoje dzieci, wojsko, poetę Juliusza Słowackiego, konie, szachy, niebieskie hortensje, ale ponad wszystko ukochał Polskę.

Pierwszą miłością i najważniejszą kobietą dla Piłsudskiego była jego matka - Maria Piłsudska z Billewiczów, która wychowała piątkę swych dzieci na patriotów. Umarła niestety młodo, kiedy Ziutek, czyli Józef Piłsudski miał 17 lat, ale syn nigdy nie zapomniał o niej. Pisał, że w obliczu wielu trudnych decyzji podejmowanych często wbrew wszystkiemu i wszystkim, kierował się tym, co kazałaby mu zrobić jego mama i nie oglądał się już na nic.

Fascynacje innymi kobietami przychodziły i odchodziły. Jedną z kilku była Maria Juszkiewiczowa, o której względy rywalizowało dwóch wielkich Polaków - Piłsudski i Dmowski. Właśnie ta konkurencja miała zaważyć na ich trudnych wzajemnych relacjach. Inną kobietą, którą poślubił Piłsudski i miał z nią dwie córki, była Jadwiga Szczerbińska, a córki z tego małżeństwa to: Jadwiga i Wanda.

Konkurs „Kraków mniej znany” - pytanie nr 5

Gdzie dokładnie w Krakowie znajdują się słowa przypisywane Józefowi Piłsudskiemu:

„Być zwyciężonym i nie ulec to zwycięstwo, zwyciężyć i spocząć na laurach — to klęska”?
(autograf dla redakcji „Żołnierza Polskiego”, 1918)

Odpowiedź proszę przesłać na adres konkurs@parafiamichalowice.pl

Regulamin konkursu jest na stronie internetowej parafii.

Sekretne Życie Demonów

Najwyższy Spośród Upadłych

Istnieje pewna teologiczna hipoteza, znajdująca swe silne oparcie w tradycji Kościoła, że pierwszy spośród tych, którzy podjęli wybór przeciwko Bogu, był jednocześnie najwyższym spośród wszystkich aniołów. Pewnych przesłanek dostarcza ku temu Księga Apokalipsy, która mówi: „I został strącony Wielki Smok, Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan” (Ap 12,7a). Tradycja chrześcijańska, nawiązując głównie do biblijnej Księgi Izajasza, wymienia również imię własne pierwszego z tych upadłych: Lucyfer. Paradoksalnie imię Lucyfer oznacza tego, który niesie światło. Jest w tym coś znamiennego, znaczącego, że ten, który miał nieść wszędzie Boże światło, spadł w najgłębszą ciemność i pociągnął za sobą innych.

Wedle tradycji lnych przekonań o anielskiej hierarchii, w porządku natury następnym po Lucyferze jest Michał, zwany archaniołem, który właśnie wraz z innymi aniołami, dokonał tego symbolicznego „strącenia” Lucyfera i jego zwolenników z nieba. Jak mówi Apokalipsa: „nastąpiła walka na niebie: Michał i jego aniołowie mieli walczyć ze Smokiem (...). I został strącony wielki Smok (...), został strącony na ziemię, a z nim strąceni zostali jego aniołowie” (Ap 12, 7-9).

W czym tkwi tajemnica tego zwycięstwa? Aniołowie błogosławieni, którzy wybrali Boga składając mu hołd uwielbienia, stanęli przed Jego obliczem, a ich szlachetna natura doznała jeszcze większego uwznioślenia. Nawet najniżsi spośród aniołów błogosławionych stali się potężniejsi od Lucyfera. Dzięki Bożej łasce mają o wiele więcej, niż to, co zły duch ma z natury.

Na podstawie: A. Bańka, *Sekretne życie demonów*, wyd. I, 2021.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA XXXIII NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ – 16.11.2025

Z inicjatywy papieża Franciszka obchodzimy dziś **VIII Światowy Dzień Ubogich**. To szczególna okazja, aby zauważyć cierpiących z powodu braku podstawowych środków do życia.

Spotkanie Rady Parafialnej - w przyszłą środę (26.11) po Mszy św. o godz. 18:00 w salce na plebanii.

W piątek o godz. 18:00 **Msza Święta Listopadowa** za zmarłych.

W przyszłą niedzielę (23.11), będziemy przeżywali **Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata**.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl

Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł

śp. Tadeusz Kozłowski

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie...